

บทคัดย่อ

169413

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอในการกำกับดูแล
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี
องค์การบริหารส่วนตำบล

ชื่อผู้เขียน : นายวิรัตน์ จันทรพรกิจ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์;

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศิริสมบุรณ์เวช ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร.พัลลภ สิงหเสนี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติให้รัฐต้องทำการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญคือการกระจายอำนาจและการแก้ปัญหาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะตามหลักการปกครองตนเองภายใต้การกำกับดูแลที่มีกฎหมายกำหนดขอบเขตไว้ชัดเจน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 283 วรรคสอง ได้กำหนดแนวทางการกำกับดูแลท้องถิ่นไว้ว่า “การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามกฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้” ตามหลักการกระจายอำนาจนั้น การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความมุ่งหมายที่จะให้การดำเนินงานของท้องถิ่นเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย และประสานสอดคล้องกับราชการส่วนกลางของรัฐ ซึ่งจะทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการ

บริหารราชการแผ่นดิน การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่การใช้อำนาจกำกับดูแลดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระของท้องถิ่น ซึ่งเป็นหัวใจของระบบการปกครองตนเอง ดังนั้น การจัดระเบียบการกำกับดูแลให้เหมาะสม ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาระบบการปกครองท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น

จากการศึกษาวิจัยพบว่า อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอในการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านบุคคลและองค์กร และด้านการกระทำ นั้น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตามที่ได้กำหนดไว้นั้นส่วนใหญ่ก็มีความสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ หลักการกำกับดูแล และหลักตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 แต่ก็มีบางส่วนยังมีลักษณะไม่สอดคล้องกันกับหลักการดังกล่าวข้างต้น เช่น การกำหนดให้นายอำเภอเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการกรณีมีปัญหาสงสัยเกี่ยวกับการขาดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การกำหนดให้นายอำเภอเป็นผู้วินิจฉัยปัญหาการโต้เถียงหรือข้อขัดแย้งซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบประชุม การกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยุบสภาได้เองโดยลำพัง การกำหนดวงเงินในการจัดซื้อจัดจ้างไว้เป็นการเฉพาะ หากวงเงินเกินให้เป็นอำนาจของนายอำเภอ การกำหนดให้นายอำเภอกำกับดูแลการใช้จ่ายของเงินอุดหนุน การกำหนดให้นายอำเภอเป็นผู้อนุมัติการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นนั้น

ผู้วิจัยมีความเห็นและข้อเสนอแนะโดยรัฐควรกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอในฐานะราชการส่วนภูมิภาคกับในฐานะที่ส่วนกลางมอบอำนาจให้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นบทบาทภายในท้องถิ่นให้ชัดเจน เพื่อมิให้มีการก้าวท้าวในอำนาจหน้าที่ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้รัฐควรมีมาตรการหรือข้อกำหนดในหลักของความจำเป็นในการกำกับดูแลตามหลักรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งควรปรับปรุงพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตลอดจนระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ การกำกับดูแลหรือรัฐธรรมนูญ กับสมควรที่จะได้มีการตรวจสอบหรือรวบรวมข้อมูลปัญหาหรือข้อเท็จจริงความมีเสถียรภาพของท้องถิ่น หากมีความเข้มแข็งและสามารถที่จะปกครองหรือตัดสินใจในการบริหารกิจการด้วยตนเองได้แล้ว รัฐต้องปรับปรุง แก้ไข

169413

กฎหมาย ระเบียบ โดยเฉพาะบทบาทการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลของนายอำเภอ
ให้มีความสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจหรือหลักรัฐธรรมนูญให้มากขึ้นโดยด่วน
ที่สุด เพื่อให้บังเกิดผลดีในการปฏิบัติงานและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนใน
ท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

ABSTRACT

169413

Thesis Title : The power and duty of sheriff tutelle of the local
administrative organization : A case study on
subdistrict administrative organization

Student's Name : Mr.Virat Chantarapornkit

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2002

Advisory Committee :

1. Dr.Somchai Sirisomboonwej Chairperson
2. Dr.Pallop Singha-sanee

According to the Constitution of the Kingdom of Thailand (B.E.2540), there are a number of provisions that promote public Décentralisation. In this regard, local governments would be encouraged to enjoy autonomy in laying down their own policies in the terms of public administration, personal administration, and finances. These accordingly include the issues of both non-tax revenue and tax revenue which are clearly prescribed in Thai Constitution. Section 283 subsection 2 in Thai Constitution prescribes that “supervision over of a local administrative organization shall be carried out to the extent necessary as provided for by law, but it shall be for the purpose of protecting the interests of people in the locality and overall interests of the nation. In this connection, it may not affect the essence of the principle of

self-administration as intended by the local people nor be over and above what is provided for by law.” From the said concept of Décentralisation, supervision over of a local administration intends to legally manage localities and coordinate with central administration which cause an unified management in state administration. Therefore, the supervision is still needed and simultaneously recognized to the independence of localities which is the essence of self-administration. Thus, the level in supervision’s management must be an appropriate one because it is importance to the development of local administration under the principle of Décentralisation in local administration.

The result of study reveals that authorities of district chief officer in supervising sub-district organization on personnel, organization and act arising from law and regulations are consistent with the principle of Décentralisation, supervision and Thai Constitution. However, there are some elements which are inconsistent with said principles such as authority to determination of district chief officer on problem whether membership of sub-district administrative organization council will be ended, unspecified authority to resolve argument or conflicts arising from conference, the governor’s authority to dissolve the council, the authority of district chief officer to supervise government’s subsidy.

Author of this thesis recommends that state should clearly specify authorities of district chief officer on the role of central government service and provincial government service. Moreover, state must have more appropriate

measures or regulations for supervision specified under Thai Constitution and improving the Sub-district council and Sub-district Administrative Organization Act B.E. 2537 including the related rules to comply with principle of Décentralisation, supervision or Thai Constitution. It should establish the system of check and balance for stability of locality. If state intends to strengthen self- administration of locality, state must improve regulations, law and especially the supervision role of district to sub-district organization to urgently correspond with the principle of Décentralisation and Thai Constitution in order to protect the general interest of people according to the objective of Thai Constitution.